

[Yvonne Herløv Andersen]

Den alvorligste udvikling, som jeg beder ministeren være opmærksom på, er selvmordsforsøgene, som i de sidste 5 måneder antalmæssigt udgør halvdelen af tilfældene i perioden 1977-82.

Besvarelse (1/12 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Arresthusene fører løbende tilsyn med personer, der er indsat i varetægtsfængsel. Formålet hermed er bl.a. at sikre, at de pågældende ikke er i besiddelse af våben eller genstande, som kan benyttes til undvigelse eller i forbindelse med selvmord. Dette tilsyn skærpes, hvis der er mistanke om, at den pågældende ønsker at begå selvmord eller foretage anden selvbeskadigelse, og der kan i så fald blive tale om at hensætte den pågældende i særlig sikringscelle.

På trods heraf kan det i begrænset omfang forekomme, at indsatte begår eller forsøger at begå selvmord eller foretage anden selvbeskadigelse. I tidsrummet 1975-81 forekom der således 42 selvmord, blandt varetægtsarrestanter og indsatte i kriminalforsorgens anstalter og arresthuse. Dette tal skal sammenholdes med, at der årligt i disse anstalter m.v. indsættes 35.000-40.000 personer. Der foreligger ikke statistiske oplysninger om antallet af selvmordsforsøg. Ledelsen af Københavns fængsler, der er landets største arresthus, har oplyst, at der ikke gennem den senere tid er indtrådt nogen stigning i antallet af selvmord eller selvmordsforsøg.

Endvidere forekommer det, at indsatte og arrestanter indtager fremmedlegemer, typisk for at opnå indlæggelse på hospital. Efter det for justitsministeriet oplyste er der ikke i de senere år indtrådt nogen stigning i antallet af sådanne selvbeskadigelser.

De foreliggende oplysninger giver efter justitsministeriets opfattelse ikke umiddelbar anledning til at skærpe tilsynet med varetægtsarrestanter, herunder isolerede. Justitsministeriet følger imidlertid udviklingen med den største opmærksomhed, således at spørgsmålet kan tages op, såfremt der måtte blive anledning hertil.

Spm. nr. S 268

Til *ministeren for offentlige arbejder* (24/11 82) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvilke retningslinjer anvendes ved ansættelse af personale på Korsør posthus, og minder disse om de retningslinjer for ansættelse af personale i postterminalen, som blev trukket tilbage, den såkaldte abetest?«

Begrundelse

I Sjællands Tidende for den 19. november fremgår det, at man ved ansættelse af personale på Korsør posthus bl.a. lægger vægt på, at folk ikke må have en for høj uddannelse.

Ligeledes har jeg fået fortalt, at man i forbindelse med ansættelsessamtalerne spørger folk ud om deres opfattelse af postservicen på den rute, hvor de har bopæl - hvad det så har at gøre med en eventuel ansættelse.

Besvarelse (1/12 82):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Antagelse af nye medarbejdere ved postkontoret i Korsør sker som hovedregel på grundlag af en forudgående annoncering.

Reflektanterne på en stillingsannonce bliver spurgt om forskellige grundlæggende oplysninger, bl.a. skoleuddannelse, helbredsforhold, referencer m.v.

Endvidere bliver de orienteret om arbejdets art, arbejdstider m.v. De orienteres også om, at der efter ansøgningsfristen vil blive udvalgt et mindre antal til en skriftlig prøve og en yderligere samtale.

Den skriftlige prøve omfatter dansk, skrivning efter diktat, regning med de 4 regningsarter samt en hukommelses- og geografiprøve, hvor et antal bynavne skal huskes og placeres i den rigtige landsdel.

Efter den skriftlige prøve føres endnu en samtale med de pågældende ansøgere. På grundlag af de to samtaler, den skriftlige prøve samt øvrige oplysninger om ansøgerne (eksamenspapirer, anbefalinger m.v.) udvælges den ansøger, som må antages i det lange løb at være bedst egnet til stillingen.

De anførte retningslinjer for ansættelse af personale ved postkontoret i Korsør svarer til praksis ved andre postkontorer.

Spm. nr. S 271

Til *indenrigsministeren* (24/11 82) af: